

Ožujak / Travanj 2023

Svezak 105, Broj 2

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Priprema za Kraljevstvo

Kako će Izrael biti izbavljen?

Dobri Kralj Jošafat • Jeruzalemski Zakon

Joel Drugo poglavlje • “Dobro sam se borio”

Poštovanje Boga • Žetva

Što Se Dešava U Međuvremenu

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

Brook House
Whitchurch Road, Prees
Whitchurch, UK, SY13 3JZ

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Živimo u posljednjim godinama, ne samo Evandeoskog doba, već žetve ili završnog razdoblja Evandeoskog doba. Postoji veliko očekivanje da će se unutar jednog naraštaja uspostaviti Kraljevstvo Božje.

U ovom broju razmatramo neka iskustva žetve, koja vode do Kraljevstva. Prvi članak, **Kako će Izrael biti Izbaavljen?**, razmatra iskustva zabilježena u Izaiji poglavljima 36-38 koja izgleda stavljaju proročko izbaavljenje Izraela pri uvođenju Kraljevstva. Drugi članak, **Dobri kralj Jošafat**, razmatra Božje spasenje Jude od tročlane koalicije, kao drugi pogled na ovo izbaavljenje.

Sljedeći članak, **Jeruzalemski Zakon**, bilježi da je od 1980. nadalje Jeruzalem zakonski proglašen posjedom Izraelu, i u pronalazi smislenu paralelu tom datumu. **Joel Drugo poglavlje** prati Božju brigu za Izrael kroz tri pokušaja neprijatelja Izraela da iskorijeni ovu novonastalu naciju, sa četvrtim naporom koji još leži u budućnosti.

Zatim prelazimo na razmatranje klase Crkve u njezinim posljednjim fazama razvoja. Dovođenje Crkve je nužna prethodnica osnutku Kraljevstva. Prvi članak u ovom odjeljku, „**Dobro Sam Se Borio**,” prisjeća se nekih od posljednjih riječi apostola Pavla i naše potrebe da dovršimo svoj zemaljski put vjerno isto tako. **Poštovanje Prema Bogu** preuzeto je iz lijepog članka

Priprema za Kraljevstvo Ožujak / Travanj 2023 Svezak 105, Broj 2

- 4 Kako će Izrael biti izbaavljen?
- 7 Dobri Kralj Jošafat
- 9 Jeruzalemski Zakon
- 11 Joel Drugo poglavlje
- 14 “Dobro sam se borio”
- 17 Poštovanje Boga
- 21 Žetva
- 25 Što Se Dešava U Međuvremenu

iz izdanja Svanuća iz 1942, izražavajući vrijednost ove važne milosti za nas.

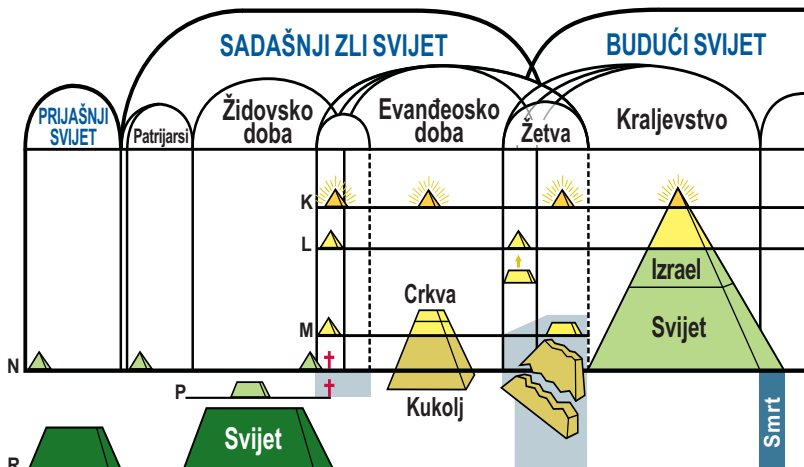
Zatvaramo ovaj broj s dva članka u pogledu sadašnjeg razdoblja žetve, praćenjem napretka prema Kraljevstvu.

Prvi, **Žetva**, objašnjava da naš sada prisutni Gospodin već vrši vladarsku vlast, zbog čega su tri događaja u tijeku: (1) okupljanje svetaca u slavu, (2) obnova Izraela, i (3) razbijanje sadašnjih vlasti u vrijeme nevolje. Naš završni članak **Što Se Dešava U Međuvremenu** predlaže na što bi smo mogli obratiti pažnju u nadolazećim godinama.

Svi čeznemo za blaženim Kraljevstvom Božjim. “Obznanio nam je tajnu svog plana. To je Bog želio ispuniti u Kristu kad dođe pravo vrijeme; da sve što postoji, na Nebu i na Zemlji, poveže u Kristu kao glavi svega” (Efežanima 1:9, 10, HSP). Blizu je. Nalazi se pred vratima. Budimo zahvalni — i prionimo na rad na sebi i izvana ovo preostalo vrijeme.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Kako će Izrael Biti Izbavljen?

„Stoga, Jehova je ovo rekao o kralju Asirije: „Neće ući u ovaj grad niti će ovdje odapeti strijelu. Neće pred njega doći sa štitom niti će oko njega podići opsadne nasipe”” (Izaija 37:33 HSP).

Ovaj tekst je Božje jamstvo, preko proroka Izaije, da kada Sanherib, kralj Asirije, opkoli Jeruzalem, Bog će izbaviti Ezekiju i Izraelce na tako nevjerovatan način, da će bez protuofenzive Izraela neprijatelj biti poražen. “Jer

ću braniti ovaj grad da ga spasim radi sebe i radi sluge svojega Davida” (Izaija 37:35).

Tako se i dogodilo. “Tada anđeo Jehovin izide i pobi u asirskom taboru 185 000 ... ujutro, gle, svi bijahu leševi” (Izaija 37:36). Nakon toga je Sanherib “povukao i vratio se i nastanio se u Ninivi,” a nešto kasnije “njegovi su ga sinovi udarili mačem” (Izaija 37:37, 38).¹

Ovo iskustvo bilo je poznato izbavljenje Izraela od strane Jehove. Asirija je zauzela druge gradove dok su se približavali Jeruzalemu, a vjerojatno se Izrael borio s neprijateljem, ali neuspješno. Moć Asirije bila je prevelika za njih, ali ne i za Jehovu. U konačnoj pobjedi, anđeo Božji izbavio je Izrael. Ezekijina vojska nije se borila u toj završnoj epizodi.

Slika Konačnog Izraelskog Sukoba

Ovo iskustvo u danima Izaije, Sanheriba i Ezekije naširoko se smatra slikom nadolazećeg izbavljenja Izraela na kraju sadašnje Žetve Evandeoskog doba. U skladu s tim je činjenica da sljedeće poglavlje, Izaija 38, govori o drugom problemu koji je Ezekija imao u isto vrijeme. Ezekija je imao jak čir koji mu je ugrozio život. “U one dane Ezekija se nasmrt razbolio” (Izaija 38:1, 21). Ova zaraza predstavlja zarazu grijeha koja bi moderne Izraelce odvela u grob, bez obzira na neprijatelja izvana.

Isprva se Izaija nije nadao Ezekijinu ozdravljenju. “Je-

hova ti poručuje da ćeš uskoro umrijeti. Objavi svoju posljednju volju obitelji jer se nećeš oporaviti” (Izaija 38:1). Smrt bi bila normalan tijek sistemske bolesti grijeha. Ali Ezekija se usrdno molio za Božju pomoć i Bog je uslišao njegove molbe. “Ezekija je okrenuo svoje lice prema zidu i molio se Jehovi ... Sjeti se sada, o Jehova, preklinjem te, kako sam hodio pred tobom u istini i čista srca, i činio što je dobro u tvojim očima. I Ezekija je gorko plakao” (reci 2, 3).

Bog je čuo ovaj očajnički vapaj. Poštovao je Ezekijinu vjeru, izliječio njegovu bolest i produžio mu život. Metoda izlječenja spominje se u retku 21: “Uzmi oblog od smokava i stavi ga na ranu. Tako ćeš ozdraviti.” Oblog od smokava izvukao je zarazu i Ezekiji je život bio pošteđen.

Ovo sugerira nešto proročansko o tome kako će sustavna bolest grijeha biti izliječena u Izraelu. Smokve često predstavljaju Izraelce. U ovom slučaju predlažemo da oni predstavljaju dobre smokve, Drevne Dostojnike, muškarce i žene iznimne vjere iz Starog zavjeta, podignute u život da služe kao vođe Izraela u Kraljevstvu. Iako neki Drevni Dostojnici nisu bili Izraelskog podrijetla, kada budu podignuti da služe kao vođe Izraela u Kraljevstvu, bit će identificirani kao “Izraelci” po vjeri. Oni će ukazati Izraelu na izvor njihovog izbavljenja, Sina Božjeg, njihovog Mesiju, Isusa. To će dovesti do nacionalnog pokajanja i ispravljanja za grijeh koji ih inače osuđuje, kao i kod svih ljudi od vremena Adama.

Zaharija 12:10 opisuje ovo vrijeme. “Izlit ću na dom Davidov i na stanovnike jeruzalemske duh milosti i molitve; i pogledat će na mene koga su proboli i oplakivat će ga kao što se oplakuje jedinca svoga., i bit će ogorčen zbog njega kao onaj koji je ogorčen zbog svog prvorođenca.”

Senaherib, Asirski kralj, koji je prijetio Ezekiji

(1) Urednik donosi sljedeći citat grčkog povjesničara Herodota o Sanheribovom iskustvu. “Sennaherib, kralj Arapa i Asiraca, krenuo je s velikom vojskom protiv Egipta ... [egipatski svećenik] uzeo je sa sobom one Egipćane koji su ga bili voljni slijediti i utaborio se u Peluziju, jer je ovdje ulaz u Egipat ... Kad su stigli onamo, brojni poljski miševi, koji su nasrnuli na njihove neprijatelje, proždrali su im tobolce i lukove, a štoviše, drške njihovih štitova; tako da su sljedećeg dana, kad su pobjegli bez oružja, mnogi od njih pali” (Herodot ii.141, urednik Henry Cary, London, Covent Garden: George Bell & Sons, 1875.). Vjerodostojno objašnjenje kako je djelovao Jehovin anđeo. Štakori i miševi mogu biti prijenosnici crne kuge, koja djeluje za nekoliko sati.

Ivan 19:37 također se odnosi na ovo: "Drugo pismo kaže: Gledat će onoga koga su proboli." Youngov doslovni prijevod kaže: "Oni će gledati u njega", to jest u Krista, s cijenjenjem i poštovanjem.

Izaija 38:5,6 pokazuje da su oslobođenje Jeruzalema od Senaheriba i iscjeljenje Ezekije bila iskustva koja su se dogodila otprilike u isto vrijeme. "Dodat ću tvome danu petnaest godina. I izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku kralja asirskoga i branit ću ovaj grad."

Ezekija, u molitvi Bogu

Znak Ahazovog Brojčanika

Izaija je dao Ezekiji znak nadolazećeg izbavljenja koji je značajan. "A ovo će ti biti znak od Jehove da će Jehova napraviti ono što je obećao: Evo, učinit ću da se sjena koju sunce baca na Ahazov sunčani sat vrati unatrag za deset stupnjeva." I sunce se vratilo za deset stupnjeva, koliko je već bilo prošlo." (Izaija 38:7, 8).

Sjena od 10 stupnjeva, ili možda stepenice na stubištu kako sugeriraju drugi prijevodi (NIV, NASB), predstavlja sjenu Božje osude nad Izraelom tijekom većeg dijela Evandeoskog doba kada Izrael nije bio u naklonosti jer su odbacili Isusa. Njihova nemilost izražena je kroz dominaciju "10 nožnih prstiju" u Danijelu 2, "10 rogova" u Danijelu 7, a ovdje je naznačeno u sjeni koja pokriva "10 stupnjeva."

Ova sjena Božjeg suda uklonjena je u moderno doba. Nakon dva svjetska rata Izrael je postao neovisna država, izašla iz sjene europskih naroda. To je znak ili dokaz da će Bog također izbaviti Izrael iz njihove buduće krajnosti. Vrijeme dodijeljeno da Izrael bude kontroliran od strane nežidovskih sila sada je prošlo.

Mihej Peto Poglavlje

Mihej je bio Izaijin suvremenik. Također je govorio o Božjem izbavljenju Izraela u istoj nevolji koja se spominje u Izaiji 36, 37 i 38. "On će biti njihov mir. Kad Asirci provale u našu zemlju i pogaze nam tvrđave, dići ćemo na njih sedmoricu pastira, zapravo, osmoricu vladara" (Mihej 5:5, s marginom). Riječ pastir je semitski idiom za vladara ili kralja, jer kao što pastir vlada svojim stadam, tako i kralj vlada svojim narodom. Drugim riječima, u ovo će vrijeme Isus podići sedam kraljeva (proslavljenu Crkvu) i osam kneževa (Drevnih dostojnika) da interveniraju u korist Izraela. Izrael se neće morati boriti u ovoj bitci. Bog će, kroz Isusa, Crkvu i Drevne Dostojnike, odbiti osvajača božanskim utjecajem.

Brojevi sedam i osam ovdje imaju značenje. Broj sedam lijepo pristaje klasi Crkve, budući da je Crkva opisana u Otkrivenju kao sedam Crkava kroz Evandeosko doba. Sedam je također broj povezan s Abrahamskim savezom vezanim zakletvom, jer je riječ "zakletva" slična riječi "sedam" na hebrejskom. Sedam izražava potpunost, a kada se netko obvezao zakletvom, bio je "potpuno" predan sporazumu. Imajte na umu da u Postanku 21:28-32, "Abraham je postavio sedam ženskih janjaca iz stada" kako bi zapečatio savez

sklopljen s lokalnim kraljem.

Broj osam vodi nas iza sedam "dana" Evandeoskog doba u "osmi" dan, Kraljevstvo Božje, kada će Drevni Dostojnici voditi Izrael i čovječanstvo natrag Bogu. Zbroj ovih - sedam i osam - je petnaest. Ovaj se broj također pojavljuje u Izaijinom proročanstvu o izbavljenju Izraela. Prisjetite se gore spomenute epizode u kojoj je Ezekija izliječen od smrtonosnog čira. Kada je Izaija prenio Ezekiji radosnu vijest da će ga Bog izliječiti, Izaija je rekao u Božje ime: "Čuo sam tvoju molitvu, vidio sam tvoje suze; evo, tvojim danima pridodat ću petnaest godina" (Izaija 38:5).

Ovo ozdravljenje od grijeha doći će u Izrael kada prepoznaju Isusa kao svog Mesiju, budu plakali za njim i žalili ga, kao što je izraženo u Zahariji 12:10. "Izlit ću na dom Davidov i na stanovnike jeruzalemske duh milosti i molitve; i gledat će [na, ASV] mene koga su proboli, i oplakivat će za njim, kao što tko tuguje za svojim jedincom i bit će ogorčeni za njim, kao tko je ogorčen za svojim prvorođencem."

Redak prije ovoga, Zaharija 12:9, pokazuje da će Bog izbaviti Izrael od njihovih neprijatelja koji napadaju (kao što je Ezekija bio izbavljen od Sanheribove prijetnje). "Dogodit će se u onaj dan da ću nastojati uništiti sve narode koji dolaze na Jeruzalem." Prema Miheju 5:5, to izbavljenje dolazi kroz Crkvu i drevne dostojnike. Potonja

Drveni kovčeg predstavlja sigurnost u Kristu.

će klasa očito objasniti Izraelu izvor njihovog izbavljenja, što će dovesti do nacionalnog pokajanja.

Nakon toga, blagoslovi Kristova Kraljevstva, pod vladavinom Crkve i učenjima Drevnih Dostojnika, očistit će svakoga od utjecaja grijeha, do iscjeljenja i života — sugerirano brojevima 7 i 8 — koji zbrajaju 15, tj. broj godina za koje je produljen Ezekijin život.

Kraljevstvo Predstavljeno u Noino Doba

Isti brojevi, 7 i 8, ali u ovom slučaju 7×8 , pojavljuju se i u odlomku o Noi i potopu, u kontekstu koji također predstavlja život u Kraljevstvu za čovječanstvo. Znamo iz 1. Petrove 3:20, 21 da otkupljenje u arci od smrtonosnih voda potopa predstavlja otkupljenje u Kristu u Evandeoskom dobu za one koji su kršteni u Krista. “Sličan lik u kojem i nas krštenje sada spašava” (1. Petrova 3:21).

Naposljetku je voda potopa nestala, što predstavlja vrijeme kada će prokletstvo s čovječanstva biti skinuto. Noa je vidio da su se vode potopa raspršile prvoga dana nove godine (Postanak 8:13). Ovaj novi početak na otvaranju nove godine, predstavlja novi početak na otvaranju novog doba u Božjem planu, Kraljevstva Božjeg za čovječanstvo. (Vidi Izlazak 40:2,17, gdje se čini da početak još jedne nove godine predstavlja početak drugog doba, Evandeoskog doba.)

Iako je Noa vidio da je potop “voda presušila sa zemlje”, oni koji su bili na arci nisu je napustili. Ostali su u kovčegu do “drugog mjeseca, dvadesetog sedmog dana u mjesecu” (Postanak 8:14), kada je “zemlja bila suha.” Očito, iako su vode nestale - slika uklonjenog prokletstva - posljedice su ostale. Još uvijek je bilo blatno, što je predstavljalo da će čovječanstvo, kada se u Kraljevstvu ukloni prokletstvo, još uvijek patiti od zaostalih učinaka grijeha. Njihovo uklanjanje bit će svrha Kristovog tisućgodšnjeg kraljevstva. Sve dok se čovječanstvo ne usavrši, morat će se oslanjati na Arku otkupljenja, ostajući u Kristu, dok Isus i Crkva, kao svećenici za čovječanstvo, čiste ljude od posljedica grijeha.

Napokon će čovječanstvo biti savršeno i cjelovito, zah-

Izrael će, na otvaranju Kraljevstva, imati utjecaj na druge kao osvježavajuća rosa na travu.

valno za Kristovo djelo, ali tada će moći stajati pred Bogom savršeno i cjelovito. Napustit će Arku otkupljenja, uvijek zahvalni za nju, ali više ne trebaju njenu zaštitu. Noa i njegova obitelj napustili su arku 27. dana drugog mjeseca. Dakle, nakon što su vode nestale, ostale su $30 + 26$, odnosno još 56 dana. Ovaj broj također odražava 7 i 8, ali ne kao zbroj, već kao umnožak dvaju brojeva ($7 \times 8 = 56$). Ovo također sugerira pomoć Crkve (7) i drevnih dostojnika (8) da se svijet podigne iz grijeha.

Opustošiti Zemlju Asirsku

U Miheju 5:6, sedam kraljeva i osam kneževa “opustošit će zemlju asirsku... kad uđe u našu zemlju i kad kroči na naše granice.” Ovo opet sugerira da će Bog nadvladati Izraelove neprijatelje kroz Crkvu odozgo, s Drevnim Dostojnicima koji dolje usmjeravaju i savjetuju Izrael o Mesijinom izbavljenju. Kao što se Ezekijini ljudi nisu borili u svom izbavljenju, tako se čini da se Izrael neće boriti u svom konačnom izbavljenju.

Mihej 5:7 opisuje utjecaj Izraela na druge nakon toga, ne kao pobjedničku borbenu silu, već kao dražestan osvježavajući utjecaj za čovječanstvo. “Ostatak Jakovljevit bit će usred mnogih naroda kao rosa od Jehove, kao pljusak na travi, koji ne čeka na čovjeka niti čeka na sinove ljudske.”

Utjecaj Izraela bit će “kao rosa od Jehove,” koji tiho čeka da pozdravi i blagoslovi svijet u svježini jutra kada prepoznaju mir, milost i dobrotu koja proizlazi iz izbavljenih, pokorenih i reformiranih Izraelaca.²

Možda će trebati neko vrijeme da se nevolje drugdje smanje, da zima prođe i čovječanstvo usmjeri svoju pozornost prema Bogu. Ali postupno će postati očito da je Bog intervenirao i da su blagoslovi dostupni onima koji su dovoljno krotki da ih traže.

“Žive će vode poteći iz Jeruzalema ... Jehova će biti kralj nad svom zemljom ... Svi preživjeli iz naroda, koji su napali Jeruzalem, iz godine u godinu dolazit će štovati Kralja, Jehovu Svevladara. Dolazit će proslaviti Blagdan skloništa” (Zaharija 14:8, 9, 16). “Stanovnici jednoga grada ići će u drugi i govoriti: „Idemo štovati Jehovu Svevladara i moliti ga za milost. Ja također idem.” I mnoga plemena i moćni narodi dolazit će u Jeruzalem štovati Jehovu Svevladara i moliti ga za milost’” (Zaharija 8:21, 22).

— David Rice

(2) Mihej 5:8 započinje novi dio proročanstva, prepoznat u verziji kralja Jakova s oznakom odlomka. Ovaj odjeljak povezuje se s Mihejem 4:13, koji govori o vremenu kada se Izrael borio i “mlatio” napadajući neprijatelje, kao 1948., 1967. i 1973. Mihej 5:9 nastavlja misao: “Tvoja će se ruka podići gore na svoje protivnike.” Redak 10 nas zatim vodi u vrijeme kada izraelska vojna snaga više neće biti potrebna.

Dobri Kralj Jošafat

„A kad su započeli pjevati i slaviti, Jehova je postavio zasjede protiv sinova Amonovih, Moaba i gora Seir, koji su bili krenuli na Judu, te su bili potučeni” (2. Ljetopisa 20:22).

Još jedno svjedočanstvo o Božjem izbavljenju Izraela nalazi se u 2. Ljetopisa 20. U tom se poglavlju dobri kralj Jošafat suočio s koalicijom tri strašna neprijatelja — Amona, Moaba i Edoma (gora Seir). U Otkrivenju 16

također postoji koalicija triju sila koje okupljaju “kraljeve zemaljske” za armagedonski sukob, “bitku onog velikog dana Boga Svemogućega” (Otkrivenje 16:13-16). Tri sile u Otkrivenju su Zmaj, Zvijer i Lažni prorok.¹

Kad je Jošafat molio Jehovu za intervenciju, Bog ga je utješio. Bog je učinio da njegov Duh počine na Jahazielu, “levitu od sinova Asafovih,” koji je dao ovo uvjerenje. “Vi se ne trebate boriti u tom boju; postavite se, ostanite mirni i gledajte spasenje Jehovino za vas, Judo i Jeruzaleme! ... jer će Jehova biti s vama” (2. Ljetopisa 20:14, 17).

Kao Levit, Jahaziel možda predstavlja članove klase Velike Gomile, kao što leviti ponekad čine, zadržavajući se ovdje neko vrijeme nakon preuzimanja klase Nevjeste. (Usporedite završnu poruku Velike Gomile Izraelu u Pjesmi nad pjesmama 5:8-6:1, poruku nade koja se odnosi na njihovog izbavitelja.) Međutim, opcija glede Jahazielu mogla bi biti Drevni Dostojnici. Jer Drevni Dostojnici, možda više od Velike Gomile koja neko vrijeme ostaje ovdje, bit će obaviješteni o Božjem izbavljenju Izraelaca.

Jošafat je bio duboko dirnut. “Tada se Jehošafat poklonio licem svojim do zemlje, a sav Judo i stanovnici Jeruzalema pali su pred Jehovom, iskazujući štovanje Jehovi. Nato su Leviti od sinova Kohatovaca i od sinova Korahovaca ustali da bi slavili Jehovu, Boga Izraelova, jakim glasom i visoko. A ujutro su rano ustali i otišli u pustinju Tekou. I dok su odlazili, Jehošafat je stao te rekao: “Čujte me, Judo i stanovnici Jeruzalema! Vjerujte u Jehovu, Boga svojega, tako ćete se učvrstiti; vjerujte njegovim prorocima, tako ćete uspjeti.” I kad se posavjetovao s naro-

(1) Amon i Moab su područja koja je Mojsije porazio na istočnoj strani Jordana, dok su Izraelci dolazili prema obećanoj zemlji. Nakon toga Izraelci su prešli Jordan i zauzeli Jerihon. Možda Amon i Moab, koji su bili u srodstvu, predstavljaju Zvijer i Lažnog proroka (papinstvo i srodni protestanti), koji padaju zajedno (Otkrivenje 19:20), i Edom Zmaja (Sotona u svojoj kontroli nad političkim silama Kršćanstva).

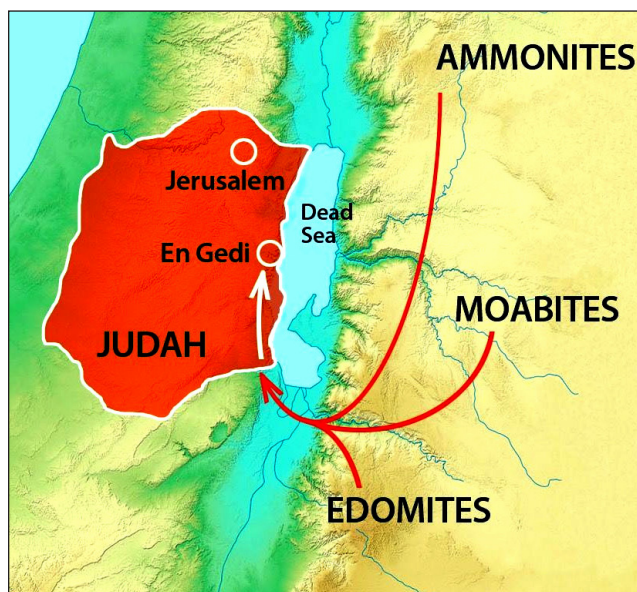
dom, odredio je one koji će pjevati Jehovi i one koji će slaviti ljepotu svetosti, dok budu izlazili pred vojskom te govorili: “Slavite Jehovu, jer milosrđe njegovo traje zauvijek” (2. Ljetopisa 20:18-21).

Kad je došao sudbonosni dan, Jošafat je “postavio pjevače Jehovi” kao vodeću silu pred neprijateljem koji se približavao (redak 21). Kad su počeli pjevati i slaviti Boga, Jehova je “postavio zasjede sinovima Amonovim, Moapcima i brdu Seiru, koji su došli na Judu; i bili su poraženi” — svaki neprijatelj pomaže uništiti drugoga. “A kad je Judo došao do stražarske kule u pustinji, pogledao je na mnoštvo, i gle, ono su bila mrtva tijela popadala po zemlji, i nitko nije umakao” (2. Ljetopisa 20:23,24).

Kao kasnije sa Senaheribom protiv Ezekije, Izraelci se nisu borili u ovom izbavljenju. Bog je upravljao cijelim iskustvom. Tako i s nadolazećim izbavljenjem. Utjecaj Izraela izvana prema drugima bit će mir, milost, “kao pljušak na travi” (Mihej 5:7).

Na taj način, kako se Kraljevstvo otvara, promišljeni promatrači među drugim narodima mogu prepoznati duh koji proizlazi iz Izraela kao duh mira. To ih može potaknuti da razmišljaju o onome što čuju da dolazi iz Izraela, u vrijeme otvaranja Kraljevstva.

Izrael će tada prepoznati Drevne Dostojnike kao pobožne izaslanike Nebeskog Oca. Druge će nacije,

Koalicija protiv Jošafata

Jošafat se suprotstavio neprijateljima s pjevačima hvale Bogu.

primjećujući duh mira i dobre volje koji proizlazi iz ovog utjecaja, biti privučene bliže privlačnim izgledima.

Tada će “stanovnici jednoga grada otići u drugi govoreći: ‘Hajdemo brzo moliti se Jehovi i tražiti Jehovu nad vojskama! Idem i ja.’ (22) Da, mnogi će ljudi i jaki narodi doći tražiti Jehovu nad vojskama u Jeruzalemu i moliti se pred Jehovom” (Zaharija 8:21, 22).

Izrael se ranije borio

Izrael se borio u prethodnim sukobima i Bog im je dao velike pobjede. Čini se da je to poanta Miheja 5:8,9. “Tada će ostatak Jakovljev među Poganima usred mnogih naroda, biti kao lav među šumskim životinjama, kao lavić među ovčjim stadima: koji kada prolazi, i gazi i razdire

na komade, i nitko se ne može izbaviti. Tvoja ruka bit će podignuta na tvoje protivnike i svi tvoji neprijatelji bit će zatrti.”

Ali u konačnom iskustvu, Božje izbavljenje je još značajnije. Izrael neće morati poduzeti ofenzivu. Zapravo, čini se da će njihovo naoružanje biti odloženo. “Posjeći ću ti konje ... i uništiti ću tvoja kola”, koja su oruđe za rat (Mihej 5:10).

“Evo, ja ću njemu pružiti mir kao rijeku, i slavu Pogana kao nabujali tok. Tada ćete sisati; bit ćete nošeni na bokovima njegovim i zibani na koljenima njegovim” (Izaija 66:12). “Od jednog mladog mjeseca do drugog i od jedne subote do druge, svako će tijelo dolaziti preda mnom da se pokloni, govori Jehova” (Izaija 66:23).

Jeruzalemski Zakon

„I mnogi će narodi poći i reći: “Dodite, uzadićmo na goru Jehovinu, do Doma Boga Jakovljeva; i on će nas poučiti svojim putevima te ćemo hoditi stazama njegovima.” Jer će iz Siona Zakon izaći, i riječ Jehovina iz Jeruzalema” (Izaija 2:3).

Od 1980. Jeruzalem je u biti aneksiran od strane Izraela. Očigledno je da će Jeruzalem od tada ostati Izraelov. Godine 1980. dogodilo se nešto što se u Jeruzalemu malo primjećivalo. Ali retrospektiva sugerira da je to imalo duboko značenje. “Jeruzalemski zakon ... je uobičajeni naziv [za] ‘Temeljni zakon: Jeruzalem, glavni grad Izraela’, koji je donio Kneset 30. srpnja 1980” (“Jeruzalemski zakon,” Wikipedia).

Ova nam je izjava djelomično važna zbog datuma. Nakon pobune Izraela protiv Rima, Jeruzalem je pao u ruke rimske vojske u Titovom pohodu tijekom židovske godine od jeseni 69. godine do jeseni 70. godine. Godina 1914., tijekom koje je počeo Prvi svjetski rat, je godina paralelna sa 69. god. Odnosno, 1914. je 1845 godina kasnije. Pad Masade, kojim je okončan židovski ustanak, bio je 73. godine, a paralelni datum je 1918., godina završetka Prvog svjetskog rata.

Međutim, kasnije je došlo do nove pobune. Bio je to ustanak Bar Kochbe, koji je propao 135. godine. Nakon toga Rim je zabranio pristup Izraelcima u Jeruzalem pod prijetnjom smrti. Grad im je nestao u svakom smislu.

Paralelna godina, 1845 godina kasnije, bila je 1980., kada je Izrael proglasio da će Jeruzalem ostati Izraelski, nepodijeljen, te da će nakon toga biti glavni grad Izraela.

Šezdeset pet godina

Kada je Jeruzalem pao u ruke Rimljana 70. godine, proći će još 65 godina do 135. godine. Presuda protiv Izraela tada je postala toliko potpuna da je židovski narod postao raštrkani ostatak. Taj broj godina, 65, spominje se u Izaijinom proročanstvu. “Za šezdeset i pet godina Efrajim će biti slomljen i više neće biti narod” (Izaija 7:8). Ovo daje dodatnu težinu paralelnoj 1980. godini, kada je Jeruzalem, prema Izraelskom zakonu, proglašen “cjelovitim i ujedinjenim ... glavnim gradom Izraela ... sjedištem predsjednika države, Knesseta, Vlade i Vrhovnog suda.”

Sjetite se Izaijinog obećanja Ezekiji, da neprijatelj neće čak ni strijelu odapeti u grad, tako će potpuna biti Božja zaštita Jeruzalema (Izaija 37:33). Kao što je Bog sačuvao Jeruzalem da ne padne pod Senaheriba i kao što ga je Bog sačuvao od saveza Moaba, Amona i Edoma u danima Jošafata, tako očekujemo da će Bog sačuvati Jeruzalem od prijetnje Goga i njegovih saveznika, koja još uvijek prijeti.¹

Jeruzalem je nepodijeljeni glavni grad Izraela

(1) Urednik predlaže potrebu da se ukratko objasni zašto Zaharija 14:2 ne mora biti problem. Br. Albert Hudson, u svom djelu "Zaharija" (pdf dostupan guglanjem), komentirao je da je Zaharija 13:7 do 14:2 strukturiran u poetskim stihovima kao zasebna cjelina. Ono je "napisano stilom koji se razlikuje od onoga koji ide prije ili poslije. Stvarno čini samostalan mali dio sam po sebi. Sve do poglavlja 13:6 i također od poglavlja 14:3 nadalje, stil je pripovijedanje u prozi... Ali ovaj mali odjeljak nije pripovijedanje i nije proza; to je poezija napisana karakterističnim stilom hebrejske poezije. ... Odlomak se sastoji od devet dvostihova, tipičnog oblika starozavjetne poezije, raspoređenih u nizove od po tri."

U ovom slučaju, ovi se stihovi odnose na smrt Isusa, pastira, zatim Božju osudu protiv dva dijela Izraela (vjerskih i političkih voda), s trećim dijelom (onima vjere u Isusa) koji su provučeni kroz tu vatru, pročišćenu kao srebro i zlata, i Bog ih je prepoznao kao "moj narod." Zatim odlomak opisuje zauzimanje Jeruzalema od strane Rima. Sve se ovo odnosi na kraj židovskog doba. Nakon toga, Zaharija 14:3 i dalje govori o Božjem izbavljenju Izraela pri otvaranju Kraljevstva mnogo stoljeća kasnije.

Prorok Zaharija (Mikelandelo)

Sličan jaz u proročanskoj pripovijesti pojavljuje se također između kraja poglavlja 11 i početka poglavlja 12. Zaharija 11:13 se odnosi na izdaju Isusa, ali Zaharija 12:2 je mnogo stoljeća kasnije, kada Bog čini "Jeruzalem čašom drhtanja za sav narod uokolo."

Zaharija 13:7-14:2, kako je rasporedio Brat Albert Hudson

- (1) *Probudi se, maču, protiv moga pastira;
I protiv čovjeka koji je moj prijatelj.*
- (2) *Udari pastira i ovce će se raspršiti;
A ja ću okrenuti ruku svoju na malene.*
- (3) *I dogodit će se da će dva dijela u cijeloj zemlji biti odsječena i umrijeti;
Ali treći će ostati u njemu.*
- (4) *A trećinu ću provesti kroz vatru;
I pročitit ću ih kao što se pročišćava srebro, i iskušat ću ih kao što se pročišćava zlato.*
- (5) *Zazivat će moje ime;
I čut ću ih.*
- (6) *Ja ću reći, to je moj narod;
I reći će: Gospodin je moj Bog.*
- (7) *Evo, dolazi dan Gospodnji;
I tvoj će se plijen među tobom podijeliti.*
- (8) *Jer ću skupiti sve narode protiv Jeruzalema u boj;
I grad će biti zauzet, kuće opljačkane, a žene opljačkane.*
- (9) *I pola će grada otići u ropstvo;
Ali ostatak naroda neće biti istrijebljen iz grada.*

Joel Drugo poglavlje

„Što je ostavio palmin crv, izjeo je škačavac, a što je ostavio škačavac, izjeo je hrušt, a što je ostavio hrušt, izjela je gusjenica” (Joel 1:4).

Još jedan sprorok suvremenik Izaije i Miheja bio je prorok Joel. Također je živio u vrijeme kada je Asirsko Carstvo opustošilo Izrael i dogodilo Judu. Joelovo proročanstvo također nas u perspektivi vodi do izbavljenja Izraela

od Senaheriba, izbavljenja u kojem se Izrael neće boriti, ali će vidjeti spasenje od Jehove. To je pralik konačnog izbavljenja u kojem je Izrael spašen od Boga, ali ne kroz vlastite vojne napore.

Prvo poglavlje Joela je preliminarno, opisuje četiri stadija skakavaca, od kojih je svaki destruktivan i jedan za drugim gradi. Asirsko Carstvo je pogodilo Izrael kroz četiri uzastopna kralja: (1) Tiglath Pileser, (2) Salmeser, (3) Sargon i (4) Senaherib. Četvrto iskustvo spominje se u Izaijinoj pripovijesti, u kojoj je Bog čudesno oslobodio Jeruzalem. O tome je bilo riječi u prethodnom članku.

U svakom slučaju, ove sukobe je pokrenula Asirija protiv Izraela. Slično tome, četiri su sukoba nametnuta Izraelu, od njihove neovisnosti 1948. do njihovog izbavljenja pri otvaranju Kraljevstva. Godine 1948. arapske su nacije napale Izrael u nadi da će uništiti novonastalu naciju, ali Bog je sačuvao Izrael kroz ovo iskušenje. Godine 1967. Bog je Izraelu osigurao izvanrednu pobjedu tijekom Šestodnevnog rata, porazivši Egipat, Siriju, Jordan i Irak. Godine 1973. Izrael je napadnut od strane Egipta s juga i Sirije sa sjevera, u potezu koji je Izrael iznenadio. Ovom prilikom Izrael je zamalo izgubio, ali Bog ih je sačuvao.^{1, 2}

Ova tri rata protiv Izraela dijelilo je 19 i 6 godina. Iako su otada izbili drugi sukobi, niti jedan rat usporediv s ova tri nije ugrozio postojanje Izraela u posljednjih 49 godina. Međutim, približava se još jedan sukob, kao što je naznačeno u Ezekielu 38:1-9. Ako je ova konačna pri-

jetnja sljedeća koja će se dogoditi, tada će biti četiri takva izbavljenja Izraela od strane Boga.

Čini se da su ove četiri prilike paralelne s četirima valovima asirskih “skakavaca” o kojima govori Joel. Posljednji od njih, Sanheribov pohod, kao što je predloženo u prethodnom članku, predstavlja konačno izbavljenje koje uvodi Kraljevstvo. Čini se da se ovo izbavljenje od Senaheriba spominje u drugom poglavlju Joela. Opis u stihovima od 1 do 11 je intenzivan. Međutim, kao što je u prorokovo vrijeme Bog odvratio osvajača, tako će u suvremenom ispunjenju Bog odvratiti napadačke snage, nakon što Izrael padne pred Boga u ozbiljnoj molitvi.

Joel 2:12 uvodi ovaj duh skrušene molbe, kao savjet od Jehove, preko proroka Joela. ““Stoga i sada”, govori Jehova, “obratite se baš k meni svim srcem svojim posteći, plačući i tugujući. Razderite srca svoja, a ne odjeću svoju! Obratite se Jehovi, Bogu svome, jer on je milostiv i milosrdan, spor na srdžbu, a bogat dobrotom, on se nad zlom pokaje. Tko zna neće li se vratiti i pokajati i blagoslov ostaviti za sobom čak i jestivu žrtvu i žrtvu ljevanicu za Jehovu, Boga našega?””

Izrael ponizno odgovara na ovaj dobar savjet. Narod se okupio, proglašen je post, vođe su plakale “između trijema i oltara” i preklinjale: “Poštedi narod svoj, Jehova” (Joel 2:15-17). “Tada će Jehova biti ljubomoran na svoju zemlju i sažalijevat će svoj narod ... [i] udaljiti od

Prorok Joel

(1) Golda Meir, premijerka Izraela u to vrijeme, dala je ostavku nakon sukoba kao izvanredan primjer moralnog integriteta, ocijenivši da je manjak u njezinom vodstvu riskirao poraz za naciju.

(2) Urednik primjećuje da je postojala i Sinajska kampanja 1956., kada je Izrael napao Sinaj, uz podršku Francuske i Engleske, nakon što je Gamal Abdel Nasser nacionalizirao Sueski kanal. Ovo, međutim, nije bila invazija Izraela od strane neprijateljskih snaga.

vas sjevernu vojsku ... Jehova će učiniti velika djela” (Joel 2:18-21).

U ovom izvještaju također se ne spominje da je Izrael osigurao pobjedu slanjem borbenih snaga protiv neprijatelja. Izbavljenje se pripisuje samo Bogu. “Udaljit ću daleko od tebe sjevernu vojsku i otjerat ću je u zemlju neplodnu i pustu ... Ne boj se, zemljo; radujte se i veselite se jer će Jehova učiniti velika djela” (Joel 2:20, 21).

Stihovi 22 i dalje opisuju blagoslov bogatog obilja za Izrael. Stih 28 i dalje obećavaju izlivanje Duha Božjega na sve njih — “vaše sinove i vaše kćeri ... starce ... mladiće ... sluge i ... sluškinje. ... I dogodit će se da će svaki koji prizove ime Jehovino biti spašen, jer će na gori Sionu i u Jeruzalemu biti izbavljenje, kao što je rekao Jehova.”

Izraelci zarobljeni u Babilonu

Božji Duh izliven na svako tijelo

Nakon izbavljenja Izraela pojavljuje se dobro poznati odlomak o Božjem Duhu koji je velikodušno izliven “na svako tijelo” (Joel 2:28). Ovaj tekst je naveden u Djelima 2:17 kao nešto što se dogodilo na Pedesetnicu, na početku Evandeoskog doba. U ovom slučaju “svako tijelo” znači da Božji Duh nije bio izoliran samo na židovske vjernike, nego se u pravo vrijeme proširio i na poganske vjernike.

Veće ispunjenje ovog proročanstva odnosi se na Tisućogodišnje kraljevstvo, kada neće biti uključeni samo Izraelci i pogani, nego će se dobrobit Božjeg Duha proširiti na svaku osobu u svakoj skupini. Blagoslov Evandeoskog doba pozvao je iz svijeta izabranu klasu da služi kao blagoslovitelji svijeta u Kraljevstvu. Ali blagoslov Milenijskog doba bit će univerzalan.

Joel treće poglavlje

Treće poglavlje Joela daje još jedno proročanstvo koje se izričite usredotočuje na ispunjenje Božjeg izbavljenja Izraela u posljednjim danima. Joel 3:1 kaže: “Evo, u one dane i u ono vrijeme, kad ću vratiti sužanjstvo Jude i Jeruzalema” (to jest, vratiti ih iz sužanjstva). Ovo vrijedi nakon babilonskog sužanjstva, jer nije bilo sužanjstva Jude i Jeruzalema sve do vremena Nabukodonozora.

Moguće je da je postojalo neko ograničeno ispunjenje Božjeg izbavljenja za Izrael u danima Makabejaca, koje je uslijedilo nakon povratka Izraela iz Babilona. Međutim, 20. stih kaže da će “Juda prebivati zauvijek, a Jeruzalem od koljena do koljena.” Ovo se nije moglo ispuniti do sadašnjeg ponovnog okupljanja Izraela na kraju sadašnjeg Evandeoskog doba.

Joel 3:2 kaže: “Sakupit ću sve narode i odvest ću ih u

dolinu Jošafat, i ondje ću se s njima parbiti za svoj narod i za svoju baštinu Izraela, koju su raspršili među narode, i razdijelili moju zemlju.” Spominjanje Jošafatove doline podsjeća na izbavljenje Izraela u Jošafatovo vrijeme, o kojemu je bilo riječi u prethodnom članku, što je samo simbol Božjeg konačnog izbavljenja Izraela koje nas vodi u Kraljevstvo.

Joel 3:3-8 ocrtava poteškoće koje je Izrael podnio, nadalje od Joelovih dana, a čini se i simboličnim za dugu dijasporu Evandeoskog doba. Stihovi 9 i nadalje zatim opisuju konačni sukob naroda protiv Izraela, koji predstavlja Kraljevstvo. Stihovi 9 i 10 obraćaju se poganskim narodima koji se protive Izraelu. “Pripremite rat, probudite moćnike, neka pristupe svi ratnici; neka izađu: Prekujte raonike svoje u mačeve i srpove svoje u koplja.”

Joel, kao mladi Izaijin suvremenik, znao je proročanstvo iz Izaije 2:4, predviđajući kraj rata. “Oni će svoje mačeve prekovati u raonike, a svoja koplja u srpove: narod neće dizati mač na narod, niti će se više učiti ratu.” Joel preokreće riječi govoreći o ovom posljednjem napadu na Izrael.

Stihovi 11 i 12 pokazuju da će ovo okupljanje naroda protiv Izraela biti prilika za Boga da “sudi svim poganima unaokolo.” Stih 13 izražava ovu presudu izrazima koji se pojavljuju u Otkrivenju 14:18-20 i Otkrivenju 19:13-15 o vinskom tijesku, simbolizirajući presude koje zatvaraju žetvu Evandeoskog doba.³

Kao odgovor na napad na Izrael, Jehova će “zaurlati sa Siona i dati glas svoj iz Jeruzalema; i nebo i zemlja će se potresti, ali Jehova će biti nada svome narodu i snaga sinovima Izraelovim.” Indikacija je ponovno da će Bog osloboditi Izrael - umjesto da se Izrael pobjednički bori za pobjedu.

Obnovljeni Izrael, napredan i koristan, bit će izvor blagoslova.

Ovo će biti konačno izbavljenje. “Tada će Jeruzalem biti svet i nitko više neće kroz njega prolaziti” (Joel 3:17). Tada će početi teći blagoslovi Kristova Kraljevstva. “U onaj dan ... planine će kapati mlado vino, i bregovi će teći mlijekom ... i izvor će teći iz Doma Jehovina,” za blagoslov svih (Joel 3:18).

(3) Otkrivenje 14 je uvodno poglavlje o žetvi, koje se završava gaženjem tjeska. Djelo žetve i sudovi žetve dalje su detaljizirani u poglavljima 15-19. Poglavlje 19 govori o svadbi Krista i Crkve u stihu 7, pokazujući da je Crkva potpuna - nakon čega slijede stihovi 11 i dalje koji govore o gaženju tjeska, pokazujući da je to događaj nakon dovršetka Crkve.

“Dobro sam se borio”

„Jer ja se već prinosisim na žrtvu i vrijeme mog odlaska se približilo. Dobru sam borbu izorio, trku završio, vjeru sačuvao. Odsada mi je spremljen vijenac pravедnosti koji će mi u onaj dan predati Gospodin, pravedan sudac. I ne samo meni, nego i svima koji ljube njegovu pojavu” (2. Timoteju 4:6-8).

Naslov ovog članka preuzet je iz riječi apostola Pavla u uvodnom tekstu iznad. Pavao je primijetio da se njegov zemaljski život uskoro bliži kraju i izrazio je uvjerenje da je “sačuvao vjeru.”

Ovaj izraz je sličan upozorenju zabilježenom u 2. Petrovoj 1:10, “Stoga, braćo, radije se potrudite učvrstiti svoj poziv i izabranje: jer ako to činite, nikada nećete pasti.”

članka preuzet je iz riječi apostola Pavla u uvodnom tekstu iznad. Pavao je primijetio da se njegov zemaljski život uskoro bliži kraju i izrazio je uvjerenje da je “sačuvao vjeru.” Ovaj izraz je sličan upozorenju zabilježenom u 2. Petrovoj 1:10, “Stoga, braćo, radije se potrudite učvrstiti svoj poziv i izabranje: jer ako to činite, nikada nećete pasti.”

Apostolovo jamstvo da će biti pronađen vjeran na kraju svog zemaljskog života čini se kao veći osjećaj pouzdanja od onog koji se nalazi u Filipljanima 3:10-14: “da upoznam njega i snagu njegovog uskrsnuća, i zajedništvo njegovih patnji, da budem suobličen njegovoj smrti, ne bih li kako dospio k uskrsnuću od mrtvih. ili već postao savršen, nego težim kako bih to dohvatio, za koje sam i ja dohvaćen po Kristu Isusu. Braćo, ja za sebe ne smatram da sam to dohvatio, ali *ovo* jedno činim: zaboravljam ono što je iza, a sežem za onim što je ispred. Navaljujem prema cilju zbog premije uzvišenog poziva Božjeg u Kristu Isusu.”

Postoji li značajna razlika između “Ne kažem da sam već postigao” i “trku završio” i “zadržao vjeru”? Mis-

limo da ima. Razlika u Pavlovoj ranoj percepciji njegova stupnja vjernosti zavjetu posvećenja i poslušnosti Gospodinu, i njegove kasnije misli izražene u 2. Timoteju, izražavaju osobnu spoznaju napretka koji je postigao u službi u koju ga je Gospodin pozvao.¹

Težnja za napretkom

Poput Pavla, trebali bismo također moći vidjeti jasan napredak u plodovima i milostima Duha kako napredujemo u našem kršćanskom hodu, napredujući od “djeteta u Kristu” do duhovne zrelosti. Nebeski Otac odabire i razvija Kristovu Zaručnicu (2. Korinćanima 11:2) kako bi imala prednost pomoći našem uskrsnom Gospodinu u velikom djelu Kraljevstva, i u vjekovima koji dolaze. Oni koji postanu duhom začeti posebno su odabrani za ovaj jedinstveni poziv i nagradu.

Iako se svatko može odlučno potruditi slijediti Biblijski utemeljena pravедna načela, nitko ne može samostalno odlučiti biti dio “malog stada.” Ta prilika za tu nagradu je ekskluzivna za one koje je Bog pozvao u ovom Evandeoskom dobu. Ovaj poziv nije automatski zato što smo odgajani u Istini ili zato što smatramo da je Božji vjekovni plan nadahnut. Baš kao što je Nebeski Otac odabrao apostole i uputio Isusa da im osobno služi (vidi Luka 6:12,13 i Ivan 17:9), Bog sada odabire one koji imaju sposobnost vjernosti do smrti, tako da mogu učiniti svoj “poziv i izbor sigurnim,” i ispuniti položaj u proslavljenom tijelu Kristovu. Krštenje nije jednako začecu duhom. Duhovno začecu događa se kada netko prihvati Božji poziv. To je rijetka i dragocjena prilika, s poseb-

Apostol Petar, “Budite marljivi”

(1) Netko se može zapitati koliko je vremena prošlo između Pavlove okvirne izjave u 2. Timoteju 4 i njegove izjave u Filipljanima 3. Nitko ne zna točno koliko je vremena prošlo između dva spominjanja Biblijskih redaka, ali razumna je sugestija da je poslanica Filipljanima napisana oko 62. po. Kr., a 2. Timoteju je napisana oko 67. godine po. Kr. — samo pet godina. (Napomena od mogućeg interesa: Čini se da je Pavao dao “prosjek” vremenskog razdoblja, kao što se vidi usporedbom Djela 19:8-10 i Djela 20:31.) U svakom slučaju, predlažemo da je napredak apostola Pavla na Uskom Putu možda bio brži nego za većinu Gospodinovog naroda. Bio je izabrani apostol s određenim i deklariranim poslanjem i imao je osobno otkrivenje proslavljenog Gospodina (Djela 9:3-9). Njegovo “obilje otkrivenja” (2. Korinćanima 12:7) moglo je utjecati na njegov brzi rast u plodovima i milostima Duha.

Apostol Pavao, "Dobar sam boj vodio"

nom nagradom. Imamo prednost živjeti u vrijeme Božjeg plana kada se nudi tako divan poziv i nagrada.

„I ja vama, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnika, nego kao tjelesnima, kao dojenčadi u Kristu. Hranio sam vas mlijekom, a ne jelom” (1. Korinćanima 3:1,2). Čak i ako dođemo do Istine s bogatom pozadinom Biblijskih uputa, svi započinjemo kršćanski hod kako je apostol Petar opisao u 1. Petrovoj 2:2,3. „Kao tek rođene bebe čeznite za čistim mlijekom riječi da bi po njemu uzrasli, ako ste okusili kako je milostiv Gospodin.” Svaki od Gospodinovog naroda drugačije napreduje na Uskom putu. Svi imamo jedinstvenu pozadinu, darove, talente i prednosti, kao i nedostatke. Međutim, svi mi imamo potpuno isti cilj, “učvrstiti svoj poziv i izabranje” (2. Petrova 1:10).

Pažljivost je uvijek primjerena

Kako sazrijevamo u Kristu, nakon mnogo godina u posvećenom hodu, možemo pretpostaviti da je većina naših rigoroznih bitaka protiv pale ljudske prirode i Protivnika gotova. Međutim, mnoga su braća otkrila da to nije slučaj. Unatoč pobjedama nad samim sobom, izvojevanim davno, ljudske slabosti mogu ponovno ustati i izazvati našu duhovnu zrelost. To nas može uhvatiti nespremljene, uzrokujući da se netko zapita: “S tim pitanjem sam se bavio tako davno i nadvladao sam iskušenje. Kako bih sada mogao pasti na testu?”

Poetski stih u Pjesmama nad pjesmama (2:15) ponekad se citira kada se raspravlja o disciplini koja je uključena u nadvladavanje svijeta, tijela i protivnika. „Pohvatajte nam lisice, male lisice što pljačkaju lozu, jer je loza naša puna zrelog grožđa.” NIV prevodi ovaj stih: “Uхватite nam lisice, male lisice koje uništavaju vinograde, naše vinograde koji su u cvatu.” Vlasnici vinograda uvijek paze na prijetnje svojim usjevima, a neke je

prijetnje lako otkriti — suše, mraz i životinje, poput ptica i rakuna. Male lisice, koje mogu učiniti veliku štetu vinogradima, nije tako lako otkriti, ali ipak imaju sposobnost uništiti vinograd.

Pouka iz ovog stiha je da su oni koji nastoje živjeti pobožnim životom često pažljivi da se suzdrže od očitih nedjela, ali nisu toliko pažljivi da se čuvaju “malih lisica” — malih prijestupa koji mogu ozbiljno ugroziti pobožan život. Manji prijestupi mogu izgledati nevini u to vrijeme. Međutim, naše tijelo i Protivnik mogu ih koristiti da malo po malo dovedu do ozbiljnijih grijeha. Prije nego što to shvatimo, naš rast u milosti i spoznaji (2. Petrova 3:18) može biti ozbiljno spriječen.

Kršćani, uključujući one koji su dugo na Putu s dobro razvijenim karakterom, moraju biti oprezni kako bi uočili i eliminirali naizgled male grijeha i propuste koji mogu nanijeti veliku štetu nečijem karakteru i spriječiti da se pronade “vjeran do smrti” (Otkrivenje 2: 10). U današnjem svijetu neprikladne privlačnosti mnogo su spremnije pri ruci. Ovo je jedan nusproizvod povećanja tehnologije. Pristup iskustvima i informacijama svih vrsta, dobrim i lošim, sada se može dobiti na način bez prese-dana.

To se posebno odnosi na Internet. Toliko je informacija lako dostupno na mobitelima i u kući — uključujući materijal koji je zanimljiv i obogaćujući, ali i materijal koji je

Apostol Jakov, Jeruzalemski pastoralni lik

u suprotnosti sa svime što je pobožno. Svi oni koji nastoje “živjeti pobožno u Kristu Isusu” moraju biti budni kako bi se zaštitili od najmanjih iskušenja koja mogu dovesti do grijeha, prepoznajući da se grijeh može počinuti samo u umu. Iako je u 1. Korinćanima 10:13 navedeno da su iskušenja uvijek bila “zajednička čovjeku,” način na koji se iskušenja na grijeh predstavljaju novom stvorenju u Kristu promijenio se s naprednom tehnologijom.

Jakovljeva 1:14,15 predstavlja ono što se može nazvati “kronologijom grijeha.” “Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću” (NIV). Naš odgovor na zlo iskušenje uvelike je pod utjecajem naše pale prirode (“njegova požuda”). Ako dopustimo iskušenju da proдре u naše misli, vjerojatni rezultat bit će počinjenje grijeha. Grešno ponašanje, ako se ne kontrolira, dovest će do silazne duhovne spirale bez dobrog ishoda. Napori da se vratimo čistoći uma i djelovanja postat će utoliko teži. Ova silazna spirala počinje padanjem u iskušenje. Ako zadržimo integritet

koji smo razvili kroz prethodne pobjede u kušnjama Uskog puta, potencijalni grijeh može se zaustaviti na svom putu i pravednost će pobijediti. Pobjede protiv grijeha - u mislima i/ili djelovanju - put su da postanemo sve više slični Kristu i da se pokažemo vjerni do smrti.

Bitna točka je da se naš napredak u razumijevanju Riječi Božje mora izravno odražavati u postajanju sve više i više Kristolikima u našem ponašanju. Ponekad se ta istina izražava kao “rast u milosti i spoznaji” (2. Petrova 3:18).

Konačno, važno je radovati se pobjedama protiv iskušenja svijeta, tijela i protivnika. Duhovna zrelost, njegovana godinama na Uskom putu, dat će nam hrabrost da nastavimo beskrajnu bitku protiv grijeha, koji je uvijek “pred vratima” (Postanak 4:7). Ta će borba poboljšati našu sposobnost da razumijemo i cijenimo prekrasne istine izložene u svetim spisima.

“Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu” (1. Korinćanima 15,57).

— *Robert Brand*

Poštovanje prema Bogu

„Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje” (Luka 11:2).

Štovanje je “duboko poštovanje pomiješano sa strahom i naklonošću, kao prema svetom biću ili mjestu, ili uzvišenoj stvari.” To je u skladu sa značenjem raznih hebrejskih i grčkih riječi koje se koriste u Bibliji za opisivanje ispravnog

stava koji bismo trebali imati prema našem Nebeskom Ocu. U našem uvodnom tekstu grčka riječ prevedena kao “sveti” znači biti štovan ili poštovan. Dakle, dajući nam uzornu molitvu čiji je dio naš tematski tekst, naš Učitelj je naglasio važnost ispravnog štovanja kada se približavamo prijestolju nebeske milosti. Ovo ispravno poštovanje u molitvi trebalo bi se očitovati u svemu što govorimo i činimo. Doista, sama molitva treba odražavati našu kršćansku želju i nastojanje.

Postoji element straha punog poštovanja u pravom štovanju Boga. Međutim, ispravno razumijevanje i cijenjenje Božje ljubavi i milosrđa iz srca ne daje razloga za stravu. Strah, u značenju preplašenosti ili strave, je “naučen ljudskim propisima” (Izaija 29:13).

Naš je strah, dakle, više od trezvenog ispitivanja samih sebe kako bismo bili sigurni da nastojimo najbolje što možemo upoznati i vršiti Božju volju. Apostol Pavao je rekao: “Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio” (Hebrejima 4:1).

Poštovanje u Bogoslužju

Ne trebamo se bojati Boga kao osvetoljubivog ili osvetničkog. Međutim, naša ljubav i poštovanje prema Njemu, naše strahopoštovanje prema Njemu, trebali bi nas spriječiti da se ponašamo nedolično kao Njegovo dijete. Prirodni Izrael je imao ovu lekciju utisnutu u sebe, a duhovni Izrael ne bi trebao biti manje trijezan i pun poštovanja u svojim pobožnostima. Propovjednik 5:1 glasi: “Čuvaj svoje korake kad odlaziš u dom Božji, i budi više spreman slušati nego darovati žrtvu ludaka, jer oni ni ne shvaćaju da čine zlo.”

Prirodnom Izraelu, “kuća Božja” je bio hram, ili svetište, gdje se Bog sastajao s njima preko svećenika. U slučaju duhovnog Izraela postoje dva gledišta Božje kuće, a duh poštovanja je važan s obzirom na oba. U široj slici, svi sljedbenici Isusovih stopa čine Božju kuću, a svaki pojedinac predstavlja živi kamen u njoj (1. Korinćanima 3:16,17, 2. Korinćanima 6:16). U užem smislu, Božja

kuća je formalni skup njegovih ljudi, gdje, čak i ako se okupe samo dvoje ili troje, imaju jamstvo božanske prisutnosti (Matej 18:20, Luka 24:13-32). I ovdje je duh poštovanja od vitalne važnosti za pravilan kršćanski rast i postizanje najvećeg mogućeg blagoslova. (Matej 21:13, 1. Korinćanima 14:40, 1. Timoteju 3:15).

Izrael je bio opomenut da ima veliko poštovanje prema Božjem hramu. Slijedom toga, pobožni su čuvali čak i kamen u toj simboličnoj građevini. Ne bismo li trebali zadržati sličan stav prema “živom kamenju” u Božjem duhovnom hramu ovog doba? (Efežanima 2:19-22, 1. Petrova 2:5, revidirana verzija). Takvo poštovanje znači da ćemo se u našem druženju s Kristovim bratstvom ponašati na način koji je ugodan Bogu, s gledištem da jedni drugima budemo najveći mogući blagoslov. To znači da naše gledište kao kršćana ne može biti sebično, egocentrično.

Svatko od nas ima individualni položaj pred Bogom. Međutim, naše mjesto u božanskom uređenju također je mjesto jednog živog kamena među ostalima, tako da se Božja volja za nas stapa s njegovom voljom za druge. Bog ne pravi poseban plan za svakoga, kako bi odgovarao našim hirovima i željama. Njegov plan je za cijeli razred hrama. Naš osobni položaj povezan je s mjestom koje ima za nas u svom hramu. Imajući ovo na umu pomoći će nam da bolje cijenimo svoju subraću u “tijelu Kristovu” i da

Štovanje je dragocjen stav.

ozbiljnije služimo Božjoj volji u našem druženju s njima (1. Korinćanima 12:12,27). Želimo podijeliti blagoslove božanske milosti koje Bog ima za svu klasu hrama.

Cijeli Božji Savjet

“Početak je mudrosti strahopoštovanje Gospodnje” (Psalmi 111:10, Proširena Biblija). Shvaćajući naš nedostatak mudrosti i voljni primati upute od Boga kroz Njegovu Riječ, očekujemo napredak uskim putem koji vodi u život. Ako istinski štujuemo Boga, željet ćemo biti poučeni od njega - ne u nekoliko stvari, već u svim stvarima. To znači da rado trebamo ostaviti po strani svoje planove i planove drugih i umjesto toga prihvatiti plan našeg Oca za nas. Činimo to rado, znajući da poslušnošću svakoj Božjoj riječi možemo ugoditi Onome koga volimo i štujuemo.

Gledano na taj način, štovanje nije samo početak mudrosti, ono je i završetak mudrosti. U kojoj god mjeri propustimo poslušati Njegovu Riječ, u toj mjeri nećemo uspjeti postići razumijevanje “odozgo.” Ta je mudrost “najprije čista, zatim miroljubiva, krotka i poslušna, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana i nelicemjerna” (Jakov 3:17). Ako zbog osobnog interesa žrtvujemo čistoću misli, riječi ili djela, nedostaje nam pravo poštovanje prema Bogu i njegovim načelima.

Psalmist izražava ispravno poštovanje, govoreći: “Dajte Gospodinu slavu imena njegova; klanjajte se [hebrejski: poklonite se, poštujujte] Gospodina u ljepoti svetosti” (Psalam 29:2). Dati Bogu ono što mu pripada znači poslušnost Njegovim uputama najbolje što možemo. U određenom smislu, mi “drhtimo od strahopoštovanja ispunjenog poštovanjem pred Njegovom riječi” (Izaija 66:5, prošireno). Božanska volja treba regulirati detalje u našim životima. Nedostatak poštovanja prema bilo kojem dijelu toga sugerira da na neki način nismo u skladu s Bogom - i u neskladu s Njegovim narodom.

Ljudski razum često traži izgovore za nepoštivanje ovog ili onog detalja božanske volje. Možda ljudski um pretpostavlja da će Bog napraviti iznimke za nas. Međutim, nepošteno je popustiti toj pomisli. Bog nas neće spriječiti u kušnjama ili gubicima koji proizlaze iz takve neposlušnosti.

Pristojnost u Crkvi

Crkva Božja uključuje Njegov narod diljem zemlje. Ipak, s druge strane, Bog na svaku skupštinu gleda kao na crkvu. Dakle, štovanje u kući Božjoj uključuje ispravno ponašanje dok uživate u blagoslovima ovih skupova. Mnogi od nas bi nedvojbeno mogli biti pažljiviji u tom smjeru kako bismo svima pomogli. Nemajući straha od muke, kao što neki kršćani tvrde, budući da smo dovedeni u Kristovu slobodu, budimo budni da ne postanemo

Psalmist David

nepošteni u ovim blagoslovima. “Ne koristite slobodu za povod tijelu, nego ljubavlju služite jedni drugima” (Galaćanima 5:13, vidi također retke 14, 15).

Isus je obećao da će se sastati sa svojim narodom kada se okupe u njegovo ime (Matej 18:20). Iz poštovanja prema njegovoj prisutnosti, naše ponašanje treba biti dostojanstveno i trezveno kada se sastajemo s njegovim narodom. Trebali bismo izbjegavati svaku nepažnju u duhu koja bi bila nepoštovanje prema Gospodinu.

Biblija ne predstavlja popis pravila kojih se treba pridržavati u tim stvarima, osim općih savjeta: “Sve neka bude pristojno i u redu” (1. Korinćanima 14:40). Duh poštovanja vodit će nas da, kad uđemo u prostoriju u kojoj će se održati sastanak, s poštovanjem i radošću pozdravimo braću koliko god to vrijeme dopušta, a zatim tiho zauzmemo svoja mjesta, pažljivo spremni za uvodne riječi.

Mudre riječi

Prije mnogo godina, jedan je sluga Gospodnji napisao sljedeće mudre riječi za razmatranje.

- “Red je prvi zakon neba. Nedostaje nam poštovanje prema našem Nebeskom Ocu i prema našem Učitelju ako smo manje ažurni u Gospodnjim poslovima nego što smo u našim vlastitim.”

- “Poštovanje vrlo pristaje, jer smo izgubili strah da će nas Bog baciti u vječne muke.”

• “Pristojnost je neophodna na svakom mjestu gdje se slavi Bog.”

• “Danas imamo Boga u crkvi u smislu u kojem to nikada nije bio u Izraelskom hramu. Gdje god postoji sastanak članova crkve, Gospodin je objavio da će biti tamo.”

• “Gdje god se Božji narod sastaje, ta zgrada postaje sveto mjesto. Stoga, tko god mu prilazi, treba to činiti oprezno. Trebao bi biti spreman čuti - slušati. Sav bi razgovor trebao biti na način da izgrađuje ili podiže u duhovnom smislu. Kakav god razgovor da se vodi, trebao bi biti s poštovanjem, ne samo zbog mjesta, već i zbog prilike.”

• “Gospodin želi da kvaliteta poštovanja ojača. Trebali bismo pokazati da su naši naponi da vršimo volju Gospodnju jednaki željama naših srca. Od nas se traži da pokažemo karakter.”

• “Kad se odagna strah od Boga, tendencija je manjeg štovanja. U tom smislu je potrebna posebna pažnja.”

• “Tko god nije naučio osnovnu lekciju poštovanja, nije ispravno započeo svoje obožavanje i službu.”

• “Ako smo ravnodušni prema pravima drugih, pokazujemo da nam nedostaje duh ljubavi — Božji duh.”

• “Nemojmo samo željeti vršiti volju Gospodnju, nego činiti to na njegov način slušajući izjave njegove Riječi. Budimo među onima koji pažljivo paze i slijede Riječ Gospodnju u svakoj stvari.”

• “Bog sada najtemeljitiije ispituje naša ispovijedanja ljubavi, odanosti i poslušnosti nekim od najmanjih stvari. Nijedan čin poštovanja ili poslušnosti nije premalen. Trebali bismo imati duh poslušnosti.”

Zajedničko Sastajanje

U kakvom god obliku sastanak bio, onaj tko ga vodi predstavlja našeg Gospodina. Poštovanje bi trebalo navesti sve na takvom skupu da pokažu pažnju s poštovanjem prema voditelju i sudionicima. To bi trebalo biti, bilo okupljanje radi govora, studija, svjedočanstava, pobožnosti ili predavanja. Promišljenost uvelike doprinosi blagoslovima okupljanja.

Trebali bismo biti od pomoći drugima što je više moguće. Ako je sastanak odvojen za molitvu, hvalu i svjedočanstvo, treba ga koristiti da ukratko izrazimo što je Nebeski Otac učinio za nas, zahvalimo mu za naše blagoslove i ispričamo nedavna iskustva Gospodinova vođenja i usmjeravanja. To je također vrijeme za slušanje kako drugi izražavaju svoje osjećaje. Tako je cijela zajednica međusobno izgrađena u našoj “presvetoj vjeri” (Juda 20).

Budući da trebamo biti marljivi, dodajući svojoj vjeri krepost, znanje, umjerenost, strpljivost, pobožnost, bra-

toljublje i ljubav, trebali bismo biti vjerni i u malim stvarima kojima pridonosimo blagoslovu bratstva (2. Petrova 1: 5-7). “Čuvaj nogu svoju kad ideš u dom Božji” ukazuje na brigu, čineći sve što možemo da pomognemo i ohrabrimo druge (Propovjednik 5:1).

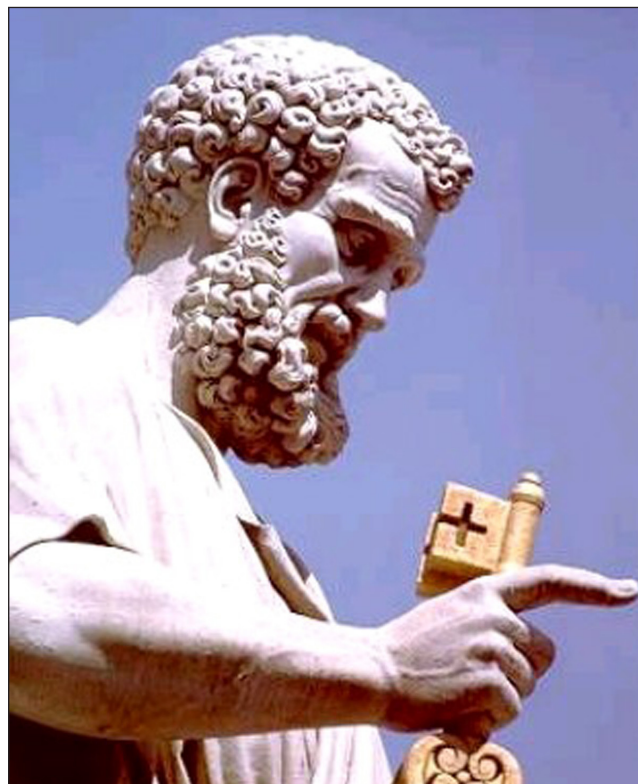
Ne napuštajte naše zajedničko okupljanje, tim više što “vidimo da se približava dan” (Hebrejima 10:25). Ako naš broj bude manji nego prije, “utoliko više” posvetite pozornost detaljima koji naše sastanke čine blagoslovljenijima, s poštovanjem i ugodnijima našem Nebeskom Ocu.

“Zato što primamo kraljevstvo koje se ne može pomaknuti, imajmo milost po kojoj služimo kako je Bogu ugodno, sa strahopoštovanjem i bogobojažnošću” (Hebrejima 12:28).

Povećanje živčanog napreznja i zbuđenosti svijeta također može utjecati na narod Gospodnji. Stoga je imperativ zadržati dostojanstvenu duhovnu ravnotežu u onome što govorimo i činimo. Uz Božju pomoć, nadamo se da ćemo izbjeći duh svijeta koji je sve nepoštivaniji.

Zapamtite da smo mi “sinovi Božji” i “bit ćemo kao” Isus, “jer ćemo ga vidjeti onakvog kakav jest. I svaki koji ima tu nadu u njemu, čisti se” (1. Ivanova 3:2,3). Ponašajmo se kao oni koji prebivaju u Božjoj kući. Kada molimo “Sveti se ime tvoje”, neka to dolazi iz srca pognutog u strahopoštovanju pred Njim koji nadmoćno vlada u našim životima.

— Prilagođeno prema članku
iz časopisa SVANUĆE iz Prosinca 1942

Petar nas je savjetovao da budemo marljivi u pridodavanju vjeri.

Ljubaznost, briga i poštovanje obilježavaju naša okupljanja i druženja.

Privuci me bliže, Blaženi Gospodine

*Tvoj sam, Gospodine, čuo sam tvoj glas,
I rekao mi je tvoju ljubav.
Ali čeznem da se uzdignem u naručju vjere,
I biti bliže tebi.*

*Posveti me sada svojoj službi, Gospodine,
Snagom milosti božanske.
Neka moja duša podigne pogled, s postojanom nadom,
I moja će volja biti izgubljena u tvojoj.*

*O čisti užitak jednog sata,
To pred prijestoljem tvojim provodim. Kada ja
klečim u molitvi i s Tobom Bože moj,
Komuniciram kao prijatelj s prijateljem.*

*Postoje dubine ljubavi koje ne mogu spoznati,
Dok ne prijedem usko more.
Postoje visine radosti koje možda neću dosegnuti,
Dok ne počivam u miru s tobom.*

Žetva

„Neprijatelj koji ih je posijao jest Đavao; žetva je kraj svijeta, a žeteoci su anđeli” (Matej 13:39).

Gornji tekst je dio Isusova objašnjenja prisposode o pšenici i kukolju, koja je bila prisposoda sedma iz niza zapisanih u Mateju 13. Grčka riječ prevedena “svijet” u uobičajenoj verziji, citiranoj gore, je aionos, što znači “doba.” Tako je preveden u RVIC-u i mnogim drugim jasnim prijevodima, uključujući NIV, ESV, New King James, NASB, Amplified, Good News, Young’s Literal i Rotherham.

Grčka riječ koja se prevodi s “kraj” također je zanimljiva. Riječ telos može se odnositi na krajnje vremensko razdoblje ili konačni zaključak, slično kao što se riječ “kraj” na hrvatskom jeziku može fleksibilno koristiti. Međutim, riječ u Mateju 13:39 manje je fleksibilna. To je sunteleia, koja se ne odnosi na konačnu točku zaključka, već na krajnje vremensko razdoblje. “Riječ ne označava završetak, već usmjeravanje događaja do određenog vrhunca” (Vine’s Expository Dictionary).

Stoga se žetva, kako se koristi u ovoj prisposodi, odnosi na završno razdoblje doba, u ovom slučaju sadašnjeg Evandeoskog doba. Braća se općenito slažu da se nalazimo u posljednjem razdoblju doba. Čak i šire u kršćanskom svijetu, uobičajeno je mišljenje da se nalazimo u završnom razdoblju, koje se razlikuje od prethodnih vremena, i da idemo prema vrhuncu.

Židovsko je doba također imalo razdoblje žetve, okupljanja vjernika u Izraelu za tada tek otvorenu prednost nebeskog poziva. Isus je o tome govorio u Ivanu 4, budući da je vidio zreo interes mnogih u Samariji. “Zar ne govorite: Još su četiri mjeseca, a onda će žetva? Evo, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja; jer su već bijela za žetvu” (Ivan 4:35).

Može se smatrati da žetva tog vremena traje od 29. godine nove ere kada je Isus kršten, do godine koja počinje u jesen 69. nove ere, kada su Rimljani kasnije razorili hram u Jeruzalemu. Ovo je završilo razdoblje prilike za Izrael. Pad Jeruzalema 70. godine nove ere bio je kraj tri rimske kampanje protiv Izraela u godinama 66, 67. i 70. nove ere. Ovo je bio dio presude protiv Izraela zbog odbacivanja Mesije.

Ovo nas podsjeća da kada je Izrael odbacio kralja Davida u korist njegovog buntovnog sina Abšaloma, ovaj je bio uhvaćen za svoju dugu kosu u hrastu, a njegov život završio je s tri strijele u njegovo srce. “Tada Joab reče: Ne

smijem se tako zadržavati s tobom. I uze tri strijele u svoju ruku i zabode ih u Abšalomovo srce ... usred hrasta” (2. Samuelova 18:14). Možda Abšalom prikazuje Izrael, koji je predan uredbama Saveza zakona, ali buntovan protiv Krista, koji trpi kraj svog nacionalnog života.

Završetak židovske žetve mogao bi se produžiti do 73. godine nove ere, s padom posljednje židovske utvrde, Masade. Četrdeset godina je prošlo od 33. godine, kada je Isus umro i otvorio nebeski poziv, do 73. godine. Još jedan udarac Izrael je dobio 135. godine, kada su Rimljani porazili Bar Kochbinu pobunu i uzrokovali da Izrael još potpunije izgubi Jeruzalem.

Kao što Evandeosko doba premašuje duljinu židovskog doba, tako i žetva Evandeoskog doba premašuje duljinu žetve židovskog doba. Već je prošlo 149 godina od otvaranja žetve Evandeoskog doba 1874., što je duže od bilo koje moguće duljine žetve Židovskog doba. A čini se da imamo možda još koji naraštaj do Kraljevstva.

Otkrivenje 14:14

Još jedno svjedočanstvo o žetvi Evandeoskog doba je Otkrivenje 14:14. Ovaj redak opisuje Isusa, Sina čovječjeg, sa srpom u ruci pripremljenim za žetvu. “Na glavi mu je bila zlatna kruna” koja je označavala Isusovu prisutnost s kraljevskim autoritetom.

Rimska pljačka iz Jeruzalema

U retku koji slijedi, drugi anđeo “izade iz hrama, vičući iza glasa Onome koji sjedi na oblaku: Baci srp svoj i žanji! jer je žetva na zemlji zrela.” U skladu s tim, u retku 15, Isus je nastavio.

Postavlja se pitanje koga ili što predstavlja ovaj drugi anđeo, koji je imao ovlast usmjeravati Isusa? Privlači nas da ovaj zapovjedni anđeo predstavlja autoritet vremenskog proročanstva, koje je od Boga. Obratite pažnju na izraz “došlo je vrijeme da žanješ.”

Danijelova knjiga sadrži šest vremenskih proročanstava koja su braća proučavala mnogo godina. Imaju 490, 2300, 2520, 1260, 1290 i 1335 godina. Posljednji od njih zatvara Danijelovu knjigu. To je ono što nam daje vrijeme za Mihaelovo ustajanje da zatvori Evandeosko doba i uvede Milenijsko doba.

To se proročanstvo odnosi na razdoblje od 1335 dana. Međutim, u dugotrajnom proročanstvu, dani se ispunjavaju godinama, kao što je izraženo u Ezekielu 4:6, “Određio sam ti svaki dan za jednu godinu.”

Danijel 12 sadrži posljednja tri vremenska proročanstva navedena gore: 1260, 1290 i 1335 godina. Svi su započeli s istom godinom, a svaki se projicira na drugu prekretnicu koja vodi do vremena kada će, kao što kaže početni redak 12. poglavlja, Mihael “ustati” u kraljevskoj vlasti.

Kako bismo osigurali sigurne temelje kada se završi 1335 godina, prvo od ova tri proročanstva, 1260 godina, izraženo je sedam puta u Svetom Pismu: dva puta u Danijelu i pet puta u Otkrivenju.

Dva slučaja koja se pojavljuju u Danijelu predstavljaju 1260 godina na zagonetan način, kao 3½ proročanskih “vremena” (Danijel 7:25, 12:7).¹ Moglo bi se pretpostaviti da “vrijeme” ovdje namjerava “godinu.” Ali kako bismo trebali računati duljinu te godine da bismo znali točan broj dana, simboličnih godina, koji su namjenjeni?

Odgovor je otkriven između pet puta koliko nam se ovo proročanstvo ponavlja u Otkrivenju. Pojavljivanje ovog proročanstva u Otkrivenju također čini očiglednim da ovo proročko razdoblje počinje neko vrijeme tijekom Evandeoskog doba. Jer Otkrivenje otkriva “ono što će biti poslije” (Otkrivenje 1:19), to jest, od vremena Krista nadalje.

Otkrivenje 12:14, kao i u Danijelu, daje ovo proročansko razdoblje kao 3½ vremena (“vrijeme, vremena i pola vremena”), dopuštajući nam da se povežemo

(1) Bilješka 181 u RVIC-u o Danielu 12:7, u pogledu riječi “vremena”, kaže: “To jest, dva vremena. Slično u poglavlju 7:25. Na hebrejskom, ako množini nije dodijeljen broj, podrazumijeva se minimalna množina — dakle dva.”

Danijel, prorok

s razdobljem izraženim u Danijelu. Otkrivenje 11:2 i 13:5 izražavaju isto razdoblje kao 42 mjeseca, i doista, 3½ godine imalo bi 42 mjeseca. Zatim Otkrivenje 11:3 i 12:6 daje vrijeme od 1260 dana — iz čega saznajemo da se svaki proročki mjesec treba računati kao 30 dana. Za 42 mjeseca x 30 dana jednako je 1260 dana.

Stoga, sve dok Otkrivenje nije napisano, nije se moglo znati duljinu ovog razdoblja, ili da će se ono računati od nekog vremena tijekom Evandeoskog doba, a ne ranije u vremenima Starog zavjeta.

Danijel 12:11 govori nam da se ta proročka razdoblja računaju od ispunjenja Danijela 11:31. Danijel 7:25,27 nam govori da je ovo razdoblje progona svetaca koji će kasnije vladati s Kristom u slavi. Danijel 11:31 kaže da bi ovaj progoniteljski sustav “oskvrnio svetište snage,” crkvu Evandeoskog doba (1. Korinćanima 3:16).

Veliki progonitelj svetaca tijekom Evandeoskog doba bila je Rimokatolička crkva, čiji je zapis o nevolji i mučeništvu Božjeg naroda dokumentiran u drugom svesku, devetom poglavlju.² Rimokatolička crkva, u održavanju mise, uči da je Krist više puta prinošen za grijeh, učinkovito ostavljajući po strani “jednom zauvijek” žrtvu Krista na Kalvariji, predstavljenu “svakodnevnom žrtvom” u Danijelu 11:31. Praksa indulgencija, primanja

(2) Naslov tog poglavlja kaže “Čovjek grijeha,” koji potječe iz uobičajene verzije 2. Solunjanima 2:3. Bolji rukopisi umjesto toga glase: “Čovjek bezakonja.” Ova promjena nije pitanje prijevoda, već razlika u rukopisu, a potonji izraz široko se odražava u novijim prijevodima. Pogledajte RVIC kao primjer, ali i NIV, ESV, NASB, Amplified, Rotherham, The Kingdom Interlinear i druge. Pavao očito crpi iz Danijela 11:36, opisujući onoga koji će “činiti po svojoj volji,” zaobilazeći običaje i presedane.

Isus kuca, nama je otvoriti.

novca za oprost grijeha, dodala je još jednu dimenziju ovom problemu.

Kada je Katolicizam podignut do dominacije?

Papu, poglavara Rimokatoličke crkve, proglasio je vjerskim poglavarom kršćanskog svijeta 533. godine car Justinijan. Međutim, u to vrijeme Italiju su kontrolirali Ostrogoti. Iako nominalno "kršćani," bili su arijanskog uvjerenja i stoga nisu podržavali papu. Njihova prijestolnica Ravenna pala je u ruke Justinijana 539. To je papa ostavilo vjersku kontrolu, ali i proširenu političku vlast, jer su Justinijanove vojske sljedećeg proljeća otišle u Carigrad.

260 godina kasnije dovodi nas do 799.³ kada je, na Božić, papa okrunio Karla Velikog, kao da polaže pravo na Božju vlast čak i nad vladarima carstva. Tisuću godina kasnije papa je umro kao francuski zarobljenik u Francuskoj, a ured je nekoliko mjeseci bio prazan. Nakon toga papinstvo više nije imalo široku političku vlast.

(3) Vidi članak "Here I Stand," Beauties of the Truth, studeni 2017., stranica 7, odlomak 3. [nije objavljeno na hrvatskom]. Tamo je objašnjeno da je dobro poznato iskustvo Papine krunidbe Karla Velikog bilo na Božić u godini koju bismo nazvali 799 AD. U to su se vrijeme brojevi godina mijenjali na Božić, za razliku od danas, kada se broj povećava na 1. siječnja. Tako se Božić u godini koju nazivamo 799. godine, u to vrijeme nazivao 800. godine.

Tako je godina 1799. obilježila i završetak 1260 godina papinske vlasti i 1000 godina krivotvorenog Milenija papinstva. Ovo pruža dvostruko svjedočanstvo da su papinska 3½ proročka vremena završila s godinom 1799. U tom slučaju 1290 dana završilo je 30 godina kasnije, 1829., a 1335 dana završilo je 45 godina kasnije, 1874.

Danijel 12:12

Danijel 12:12 glasi: "Blagoslovljen je onaj koji čeka i dođe do tisuću tri stotine trideset pet dana." Ovo je kratko proročanstvo, ali primijetite riječi blagoslovljen, čeka i dolazi. Oni impliciraju krajnju točku koju su sveci dugo strpljivo čekali.

Ove tri riječi također se nalaze u Luki 12:36, 37, koje se odnose na svece koji čekaju Kristov povratak na kraju doba. Trebamo biti "kao ljudi koji čekaju svoga gospodara ... da mu odmah otvore kad dođe i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar kad dođe nađe da bdiju."

Blagoslov koji će doći za svece izražen je u drugom dijelu retka 37. "On će se opasati i posaditi ih za stol, izaći će i služiti im." Ovo se odnosi na duhovnu hranu, razumijevanje Božjeg plana vjekova. Ovo je vraćeno svetima kroz službu sedmog glasnika. Ovo razumijevanje nije vraćeno spontano, već spajanjem fragmenata istine otkrivenih od Reformacije pa nadalje, osobito nakon završetka 2300 godina i čišćenja klase svetišta od raznih oskrnjujućih pogrešaka.

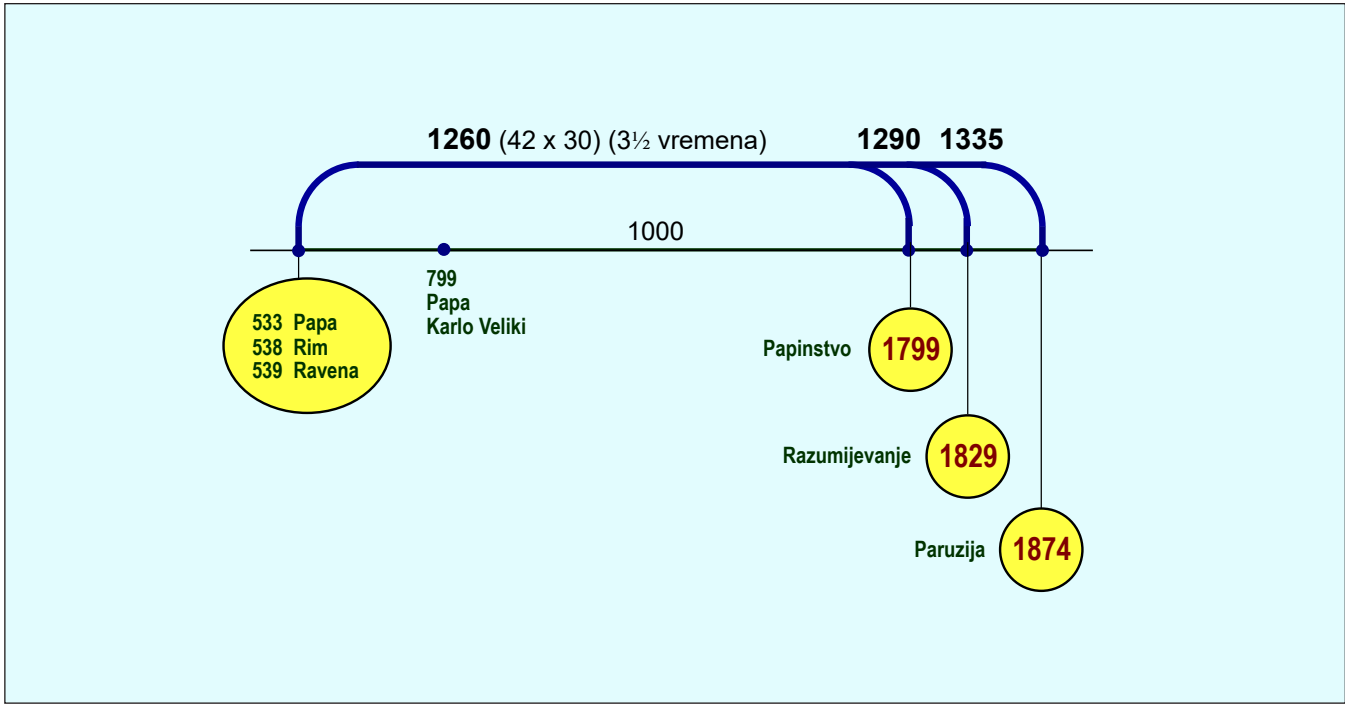
U Isusovoj poruci sedmoj fazi Crkve, Laodiceji, nalazimo slična obećanja. "Stojim na vratima i kucam" ("on ... kuca" u Luki 12:36): "Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom" (Otkrivenje 3:20). Ovdje je isti obrok duhovnog razumijevanja koji se spominje u Luki 12:37.

1874., Početak Žetve

Tako nam vremensko proročanstvo identificira početak žetve. Od ove početne točke obilježavamo uzastopne događaje u žetvi, do naših dana i dalje. O tome ćemo govoriti u sljedećem članku.

Od Reformacije nadalje, Biblijske su istine ponovno otkrivene.

Što Se Dešava U Međuvremenu?

„A kada se sve to počne događati, tada pogledajte gore i podignite glave, jer se približilo vaše otkupljenje” (Luča 21:28).

Prešli smo dug put kroz žetvu, krajnje razdoblje Evandeoskog doba, prema Kraljevstvu. Braća koja su živjela rano u žetvi predviđala su da će vrijeme nevolje stići nakon 40 godina, što bi od 1874. bilo 1914. Tamo je vrijeme

nevolje predviđeno u Danijelu 12:1 uistinu započelo, s prvim ratom poznatim u povijesti kao Svjetski Rat.

Pokazalo se da taj datum nije dovršio Crkvu, kao što se nekada pretpostavljalo. Godine 1916. pojavio se članak “Žetva nije završila,” priznajući da su “naša očekivanja” “da će žetva do sada završiti” bila preuranjena. “Žetva je uvelike u tijeku; nije okončana ni na koji način” (R5950).

Činilo se da je presuda povezana sa zatvaranjem Vremena pogana započela 1914. Napominjući da je pad Masade, posljednje utvrde židovske pobune protiv Rima, došao 73. godine, u ovom je članku istaknuta ta mogućnost da bi možda paralelni datum, 1918., mogao imati smisla. Gledajući unatrag, čini se da jest, jer je 1918. bila kraj Prvog svjetskog rata. Međutim, to nije donijelo kraj žetve.

Na početnoj stranici predgovora Trećeg Sveska, također napisanog 1916., ostala je nada da će vremena biti malo. “Očito vrata još nisu zatvorena, iako predviđamo da će za ne tako dugo vremena - možda godinu ili dvije ili tri - puni broj Izabranih biti dovršen, i svi će otići onkraj vela, a vrata će biti zatvorena.” Na sreću za nas iz nadolazećih generacija, prilika za “Uzvišeni poziv Božji u Kristu Isusu” (Filipljanima 3,14) ostala je otvorena, kao što je i danas.

Vrijeme Nevolje

Danijel 12:1 govori o vremenu kada će Mihael, naš Gospodin Isus, “ustati” s kraljevskom vlašću i započeti prijelaz iz kraljevstava ovoga svijeta u Kraljevstvo Kristovo.

“U to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji brani sinove tvoga naroda: i bit će vrijeme nevolje kakvog nije bilo otkako postoji nacija do tog istog vremena: i u to vrijeme tvoj narod će biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.”

Izraz “ustati” korišten je šest puta u Danijelu, 11. poglavlju, kako bi se označio kralj koji dolazi na prijestolje (Danijel 11:2, 3, 4, 7, 20, 21). Čini se da to značenje

ima i u Danijelu 12:1. U tom slučaju, imamo još jedno svjedočanstvo da je Mihael Isus, jer nijedan anđeo osim Isusa ne bi u konačnici imao kraljevsku vlast.

Nalazimo slično svjedočanstvo o Isusu tijekom žetve u Otkrivenju 14:14. Ovaj stih opisuje Isusa, Sina čovječjeg, sa srpom u ruci pripremljenim za žetvu, i “zlatnom krunom na glavi.”

Treće svjedočanstvo o Isusovoj kraljevskoj vlasti tijekom žetve nalazi se u Otkrivenju 11:15. “Sedmi anđeo zatrebi; i začuše se veliki glasovi na nebu i rekoše: Kraljevstvo svijeta postalo je kraljevstvo našega Gospodina [Boga] i njegova Krista [Isusa]: i on će kraljevati u vijekove vjekova” (ASV).

Ono što slijedi u stihu 18 je gnjev naroda, “narodi su bili gnjevni,” referirajući na vrijeme nevolje također spomenuto u Danijelu 12:1. Stih 18 također opisuje nagrađivanje “slugu tvojih proroka i ... svetaca,” što počinje podizanjem svetaca na početku žetve.¹

Obnova Izraela

Danijel 12:1, opisujući vrijeme kada će Mihael “ustati,” kaže da je Mihael “veliki knez koji brani sinove tvoga naroda.” Danijelov narod bili su Izraelci. Ovo ukazuje na to da će Mihael, kada bude koristio svoju vlast tijekom žetve, stajati za njih, vraćajući im njihovu domovinu i njihov nacionalni položaj među narodima.

To smo vidjeli od 1878. godine, od naselja Petah Tikva, pa nadalje. Ali smo započeli gledati ovo nastojanje već 1874., kada je Benjamin Disraeli izabran za svoj drugi mandat kao premijer Ujedinjenog Kraljevstva.² Na Berlinskom kongresu naroda 1878., Disraeli je utjecao na Otomansko Carstvo da otvori prodaju zemljišta u Izraelu židovskim doseljenicima.

(1) Pojmovi “proroci” i “sveci” opisi su koji se ovdje odnose na vjerne Evandeoskog doba. U Otkrivenju 18:24 krv “proroka i ... svetaca” pronađena je u velikom Babilonu, stoga se i ovdje izrazi odnose na svece iz Evandeoskog doba. Efežanima 4:11,12 koristi izraz proroci za učitelje Evandeoskog doba: “On je dao neke apostole, a neke proroke ... za djelo službe.”

(2) Njegov prvi mandat bio je kratak od veljače do prosinca 1868. Njegov drugi mandat trajao je od 1874. do 1880. Disraeli, Lord Beaconsfield, bio je jedini židovski premijer koji je upravljao Ujedinjenim Kraljevstvom.

Obnovljeni Izrael znak je približavanja Kraljevstva

Uskrsnuće Mrtvih

Danijel 12:2 kaže: “Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, neki za vječni život, a neki za sramotu i vječni prezir.” Zapravo, svi mrtvi prošlih vremena će uskrsnuti, a ne samo “mnogi” od njih. To je očito iz Ivana 5:28, 29, “Svi koji su u grobovima ... izići će.” “Mnogi” u Danijelu 12:2 ima za namjeru opisati veliki broj, ali ne biti ograničavajući pojam. RVIC kaže: “Mnoštvo koje spava u prahu zemaljskom će se probuditi.” NIV glasi: “Mnoštvo koje spava u prahu zemaljskom probudit će se.” Youngov doslovni prijevod kaže: “Mnoštvo onih koji spavaju u prahu zemaljskom se budi.”

Dok se neki bude “u vječni život,” to se može odnositi na Drevne Dostojnike koji su podignuti u Kraljevstvu. Moglo bi uključivati i svece podignute tijekom žetve. Ali možda je podizanje svetaca neovisno pokriveno u završnom dijelu stiha 1, “u to će vrijeme narod tvoj biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.” Filipljanima 4:3 upućuje na svece Evandeoskog doba s ovim opisom. “Klement također, i s drugim mojim suradnicima, čija su imena u knjizi života.”

U svakom slučaju, podizanje svetaca, na početku žetve, uključeno je u ove stihove. Stoga se u Danijelu 12:1, 2, koji opisuje Kristov (Mihaelov) kraljevski autoritet od početka žetve, spominju tri djela: (1) Obnova Izraela, (2) Vrijeme nevolje, (3) Uskrsnuće mrtvih, počevši od svetaca Evandeoskog doba.

Ostvareno i Na Čekanju

Sve tri navedene aktivnosti su počele. Međutim, ništa od toga još nije dovršeno.

(1) Obnova neovisnosti Izraela trajala je 70 godina. Od tada se još veći broj židovskih imigranata vratio u Izrael. Od 1948. stečeno je više zemlje: Stari Jeruzalem i Zapadna obala 1967., a Golanska visoravan 1973. Izraelski južni krajevi dodiruju dijelove suhih korita koja, za vrijeme kiše, napajaju Wadi El Arish, “rijeku Egipta” koja se spominje u Postanku 15:18. Stoga bi moglo biti da južni krajevi Izraela dovrše dio namijenjen njima tamo.

Kako se Mojsije približavao obećanoj zemlji u posljednjoj godini svog života, zbog ratobornosti Sihona i Oga, Izrael je stekao zemlju istočno od rijeke Jordan koja očito nije izvorno bila uključena u obećanje Abrahamu. Stoga je zanimljivo primijetiti da u Ezekielu 48, one zemlje istočno od rijeke Jordan koje su sada dio zemlje Jordan, nisu uključene u opseg obnovljenog Izraela.

Postanak 15:18 proširuje obećanu zemlju određenu za Abrahamovo potomstvo, prema sjeveru, do nekog dijela “velike rijeke, rijeke Eufrat.” Hoće li to biti obnovljeno, možda u posljednjem izbavljenju Izraela, koje se još uvijek čeka? (Ezekiel 38). Pojas Gaze je očito dio zemlje određene za Izrael u Jošui 13:2, 3, gdje su prije živjeli Filistejci. Hoće li to također biti vraćeno Izraelu?

Čekamo da vidimo kakav je Božji plan u pogledu ovih područja - i, ako su uključena, hoće li biti obnovljena prije ili tijekom Kraljevstva.

(2) Vrijeme Nevolje. Prvi i Drugi svjetski rat progutali su razdoblje od 1914. do 1945. godine, ukupno 31 godinu. Zanimljivo je da su u Jošuinom osvajanju zemlje postojale dvije odvojene koalicije, jedna na jugu, a druga snažnija na sjeveru, koju je on porazio. Uzete lokacije uključivale su 31 grad (Jošua 12:24). Mogu li ove dvije koalicije biti simbol dva svjetska rata? Skloni smo tako misliti.

Vrijeme nevolje, međutim, šire je od svjetskih ratova koji su završili prije 78 godina. Kad je Ilija pobjegao na brdo Horeb, u viziji je vidio tri dijela vremena nevolje. Bio je vjetar koji je parao planine, veliki potres i požar na obroncima (1. Kraljevima 19:11, 12). Vjetrovi dva svjetska rata slomili su velika kraljevstva. Nakon toga, bivša carstva su uzdrmana, jer su kolonije u Indiji, Africi i Indoneziji osigurale neovisnost. Ovo je prekinuto oslobađanjem sovjetskih okupiranih zemalja 1989. Nakon toga, vatra islama ponovno je počela bujati. Godine

1990. Irak je napao Kuvajt, što je dovelo do prvog od dva Zaljevska rata. Godine 2001. teror je pogodio nebo-dere u New Yorku, što je dovelo do 20-godišnjeg sukoba u Afganistanu.

Od tada su nemiri ugušeni u nekim sunitskim dijelovima islama. Ali nemiri u zapadnom svijetu rastu. Sljedeći dio faze “vatre” možda je na čekanju.

(3) Dovođenje Crkve. U Izlasku 12:29, razred prvorodenih je preskočen na početku posljednje pošasti, koja je u Otkrivenju 16:16, 17 povezana s Armagedonom, posljednjim sukobom u Izraelu. Ako ovo predstavlja prelazak posljednjih članova klase nevjestice iz smrti u život u prvom uskrsnuću, u “ponoćnom” satu (Izlazak 12:29), čini se da nas vodi do posljednjih udaraca, kroz koje neki od Klase Velikog Mnoštva mogu ostati.

Oluja koja se približava, Djela 27

Djela 27 govore o oluji koja se približava, za koju neki misle da predstavlja teška iskustva koja dolaze, uglavnom u zemljama kršćanskog svijeta. Oluja je bjesnila 14 dana, što je dovelo do razbijanja broda na kojem se vozio Payao, koji je predstavljao državni brod zapadnog svijeta. Četrnaest je često broj povezan s nadolazećim Kraljevstvom.³

Čini se da broj četrnaest u ovom slučaju (Djela 27:27) predstavlja posljednje nevolje koje uvode Kraljevstvo. Kako proročanstvo često primjenjuje dane na godine, ovih 14 dana oluje može sugerirati 14 godina posebne nevolje koja vodi do Kraljevstva. Gledat ćemo sa zanimanjem je li to tako.

Primijetite da je u Djelima 27:27 krizna točka nastupila u “ponoć,” baš kao u Izlasku 12:29. Nakon toga, Pavlova prisutnost na brodu može odražavati iskustva klase Velikog Mnoštva. U Djelima apostolskim 27:22, Pavlova ranija poruka odražava ono što sveci žetve znaju, da se čovječanstvo može nadati svemu dobrome. Pav-

Oluja od četrnaest dana

lova kasnija poruka, u stihovima 35 pa dalje, govori o uzimanju kruha, to jest gledanju na Isusa, poruka koja se može odnositi na dobre Kršćane izvan svetaca žetve, više povezanih s Velikim Mnoštvom.

(3) Svaki dan blagdana sjenica bilo je 14. janjaca. Ezekijino konačno izbavljenje bilo je u njegovoj 14. godini. Ezekiel 40:1, koji započinje dugu viziju Kraljevstva, nalazi se u 14. godini nakon pada Jeruzalema. Vjerojatno se ovaj dvostruki sedam namjerava odnositi na drugo doba otkupljenja. Pashalno janje zaklano je 14. dana. To predstavlja otkupninu koju je dao Isus i koja se odnosi na oba doba otkupljenja.